

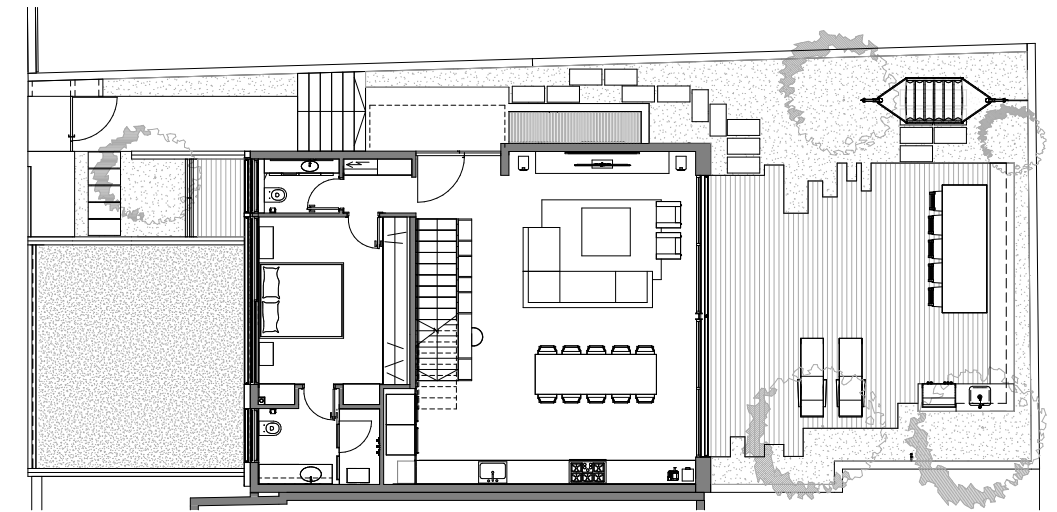
ביתו של טל נבות

בית בתל אביב, 250 מ"ר בנוי, 260 מ"ר מגרש
אדריכל: טל נבות . צילום: שי אפשטיין

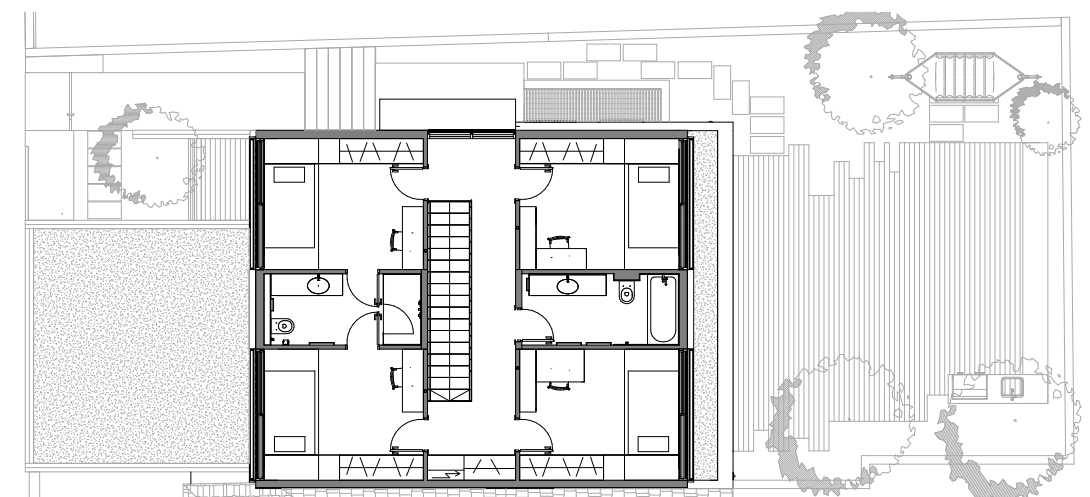
הבית ממוקם בשכונה ותיקה וקהילתית בתל אביב הקרובה לפארק הירקון ולצירי תחבורה מרכזיים ומתאפיינת באוכלוסייה מגוונת. המגרשים בשכונה אינם גדולים, ובתחילה פסלו בני הזוג את האפשרות לרכוש בה מגרש בגלל תקנות הבנייה המחייבות בניית גג רעפים. רק לאחר שמצא נבות פתרון תכנוני להסתרת גג הרעפים כלפי חוץ ושימוש בו באופן פונקציונלי המשרת את הבית, נרכש מגרש שעליו עמד בית חד-קומתי ישן שהתפרש על פני 80 מ"ר. הבית נהרס ובמקומו תוכנן בית חדש המותאם למשפחה עם ארבעה ילדים ואשר מנצל את השטח הנתון באופן מקסימלי.

נבות מאמין כי קנה המידה הקטן של הבנייה הפרטית חשוב מאוד גם לעבודה בקנה מידה גדול יותר של בנייה רוויה, התחדשות עירונית, משרדים ובתי מלון. הבנת הפרופורציות והצרכים האנושיים מעשירה את הפרויקטים הגדולים ובין התחומים השונים קיימות השפעות הדדיות. על פי נבות, חלק מתהליך התכנון נובע מהמעבר בין קנה מידה קטן של פרטים ומערכות לבין קנה מידה גדול, והתיאום ביניהם משפיע על החלטות עיצוביות, על הפרופורציות ועל בחירת החומרים.

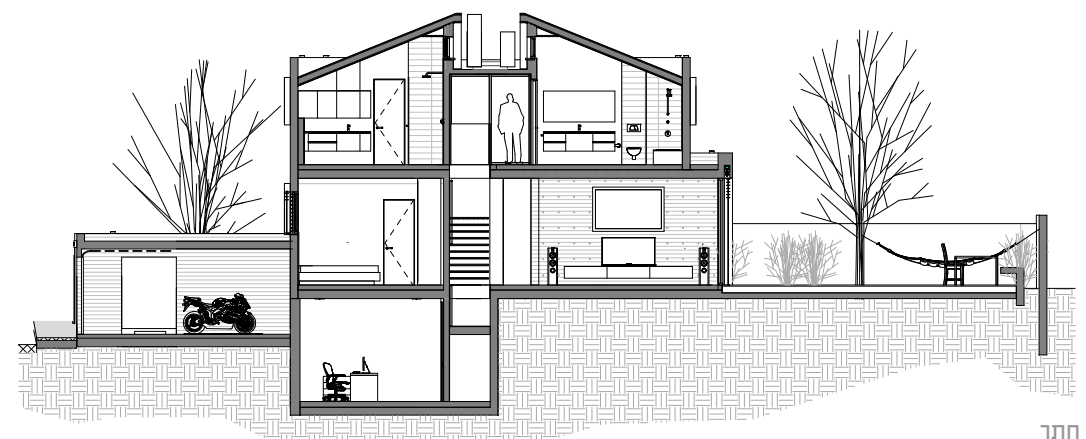
נבות חיפש אחר חומרי גלם טבעיים לא סטריליים, וכך בנה את סקלת החומרים שבהם נעשה שימוש, והיא כוללת בטון, עץ, אלומיניום וצבע לבן, שחוזרים על עצמם בכל חללי הבית. לקומת הקרקע, המכילה את רוב הפעילות היומיומית של בני המשפחה, נבחר ריצוף בטון מוחלק, ואת חלל המגורים מלווה ספרייה לבנה שחוצצת בינו לבין גרם המדרגות. הסלון הודגש באמצעות קיר בטון בטקסטורת עץ ולמטבח נבחר שילוב של ארונות נמוכים לבנים יחד עם ארונות גבוהים וחיפוי קיר בגוון של עץ טבעי. שולחן גדול מאלומיניום שסביבו כיסאות לבנים מפריד בין המטבח לסלון.

קומת כניסה

קומה ראשונה

חתך

נתוני המגרש, בשילוב עם צורכי המשפחה, הם שהכתיבו את תכנון המבנה ואת חלוקת הפנים. את הבית חוצה לשניים ציר תנועה מרכזי, שמוגדר על ידי דלת הכניסה וגרם המדרגות, והוא שיוצר היררכיה ברורה בין הפונקציות השונות. בקומת הקרקע הוא מפריד בין החלל הציבורי, הכולל סלון, פינת אוכל, מטבח וחצר גדולה, לבין יחידת ההורים ושירותי האורחים; בקומה העליונה הוא חוצץ בין חדרי השינה והרחצה של הבנים לבין אלה של הבנות; ואילו בקומת המרתף הוא מפריד בין חללי המגורים לחדרי השירות. הציר המרכזי בא לידי ביטוי גם כלפי חוץ בתכנון החזיתות, כשמעל דלת הכניסה האפורה מוקם חלון צר וארוך שחוצה את החזית ומדגיש את הציר.

”הנמכתי את תקרת המסדרון כדי לא להגביה את הבית, ברווח שנוצר בינה לבין הגג נמצאות כל מערכות המבנה

מערכות המבנה. פתרון זה אפשר פתיחת חלונות צרים וגבוהים שמאווירים את חדרי הרחצה של הקומה ומשפרים את זרימת האוויר בבית. בתקרה המשופעת ניתן להבחין רק בחדרי הקומה העליונה, שם היא יוצרת אווירה פתוחה ונעימה.

הגינה מהווה חלק מרכזי מהחיים בבית, והיא תוכננה כך שפינות הישיבה בה מוקמו בקצה המגרש והן פונות אל עבר הבית, באופן הזה נוצרו קווי מבט ארוכים מהבית החוצה ולהפך. גודל החצר הוביל להחלטה לוותר על מדשאה ולבחור בחיפוי דק שמשתלב עם צמחייה בסגנון פראי, צמחי תבלין וערוגות ירקות שהמשפחה מטפחת.

המגבלות שהכתיב גודלו של המגרש הובילו את נבות לחפש אחר פתרונות חדשניים לצרכים שונים שעלו תוך כדי התכנון. כך למשל, מאחר שחלונות הבית פונים בחלקם אל הרחוב, נאלץ נבות להוסיף מערכות של תריסים, סורגים ורשתות. כדי לענות על צורך זה מבלי לעבות את הקירות באופן מסיבי, החליט להטמיע את כל המערכות בקופסאות אלומיניום חיצוניות שמשתלבות עם חזית המבנה ויוצרות אלמנט ויזואלי מרשים.

כלפי חוץ מסתירות החזיתות את גג הרעפים המשופע. על מנת לא להגביה את הבית לשם יצירת קומת גג, החליט נבות להנמיך את תקרת המסדרון בקומה העליונה. היא נשארה ישרה, וברוח שנוצר בינה לבין הגג המשופע נמצאות כל

